

Nr. 15.182/2009
din .....

Către,

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Domnului Deputat Daniel-Ionuț Bărbulescu

Stimate Domnule Deputat,,

Urmare a **interpelării** adresate de către dumneavoastră ministrului justiției și înregistrată la **Departamentul pentru Relația cu Parlamentul** sub nr. **596/DRP/11.02.2009**, referitoare la **propunerea de modificare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și a Legii nr. 227/2007 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului**, vă aducem la cunoștință următoarele:

În prezent, activitatea corpului executorilor bancari se desfășoară în baza prevederilor art. 418 alin. 2 și 3 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale Statutului Corpului executorilor bancari, aprobat prin Ordinul nr. 2628/C/1999 emis de ministrul justiției.

Activitatea corpului executorilor bancari este strict legată de punerea în executare a titlurilor executorii aparținând instituțiilor de credit și altor entități care desfășoară activități financiare.

Ministerul Justiției nu are în prezent în lucru o propunere de modificare a dispozițiilor sus-menționate în sensul desființării corpului executorilor bancari.

Propunerea care consacră regula competenței generale a executorului judecătoresc de a efectua executarea silită se regăsește în **art. 602 din proiectul Noului Cod de procedură civilă**, potrivit căruia "executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor emise în materie fiscală, se realizează numai de către executorul judecătoresc, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel".

Considerentele care au stat la baza propunerii sus-menționate sunt următoarele:

Dreptul la un proces echitabil implică, între altele, ca punerea în executare silită să fie făcută de un organ de executare independent și imparțial, deoarece executarea silită reprezintă a doua fază a procesului civil, în care principiile legalității, contradictorialității și

respectării dreptului la apărare ale tuturor părților implicate în această fază (deci, atât ale creditorului, dar și ale debitorului) trebuie să subziste deopotrivă în integralitatea lor și să fie, totodată, concrete și efective, iar nu formale și iluzorii, lăsând pe debitor la discreția creditorului.

Pentru a asigura înlăptuirea principiilor enunțate, sarcina realizării executării silită trebuie atribuită unui organ de executare care exercită atribuții de autoritate publică, este independent și imparțial, și este totodată aflat sub controlul direct ori indirect al Statului, întrucât, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg, statul este și rămâne direct răspunzător de executarea promptă și efectivă a oricărui titlu executoriu.

Din aceste motive s-a considerat că activitățile legate de executarea silită nu pot fi îndeplinite de simpli executori privați – aflați în serviciul sau controlul creditorilor ori altor persoane sau entități nestatale și care nu oferă garanțiile de independență și imparțialitate în cadrul procedurii de executare silită – ci de către funcționari publici aflați în subordinea instanțelor judecătorești ori de către persoane care exercită o funcție publică autonomă, concedată, în condițiile legii, de către Stat, dar aflată sub îndrumarea și controlul nemijlocit al acestuia.

Cu deosebită considerație,

Pentru Ministrul Justiției și Libertăților Cetățenești

Cătălin-Marian Predoiu

Semnează

Rodica Constantinovici

Secretar de Stat

